

## F. t. l. vedr. straffeloven m.v.

ikke vil overholde de vilkår, som gælder for fuldbyrdelse på bopælen, jf. herved lovens § 78 c (som ikke foreslås ændret) (lovforslagets § 5, nr. 4).

Det foresættes, at Kriminalforsorgen ved vurderingen af faren for, at den dømte vil begå ny kriminalitet, ikke alene inddrager den begåede kriminalitet, den dømtes relevante tidligere forstraffe og erfaringer fra eventuelle tidligere strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, men bl.a. også kan lægge vægt på oplysninger, som politiet måtte fremkomme med angående den pågældendes tilhørsforhold til grupper af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet.

Den foreslåede bestemmelse vil i forhold til dømte med formodet tilhørsforhold til grupper af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet, kun have reel praktisk betydning i tilfælde, hvor politiet ikke har fundet grundlag for i medfør af den foreslåede bestemmelse i straffuldbyrdelseslovens § 78 a, stk. 3, 3. pkt. (lovforslagets § 5, nr. 3), at underrette Kriminalforsorgen om, at en ansøgning om tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol ikke bør tillægges opsættende virkning, men hvor man i mellemtiden har fået nye oplysninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5, nr. 4 (forslag til straffuldbyrdelseslovens § 78 b, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

5.3.2.4. Efter den gældende bestemmelse i straffuldbyrdelsesloven er der ikke mulighed for at nægte udsættelse på baggrund af en vurdering af hensynet til politiets forebyggende virksomhed. Af de grunde, som er nævnt oven for under pkt. 5.3.2.2., finder regeringen, at der bør skabes mulighed herfor, og det foreslås derfor at ændre straffuldbyrdelseslovens § 10, således at udsættelse af straffuldbyrdelse bl.a. forudsættes, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed ikke taler herimod (lovforslagets § 5, nr. 1).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5, nr. 1 (forslag til straffuldbyrdelseslovens § 10, nr. 2), og bemærkningerne hertil.

## 5.4. Begrænsning i retten til aktindsigt

### 5.4.1. Gældende ret

Efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. Begæringen skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med.

Efter forvaltningslovens § 9, stk. 3, gælder bestemmelserne i forvaltningslovens kapitel 4 om partens

aktindsigt ikke sager om strafferetlig forfølgning af lovovertrædelser.

I forbindelse med varetægtsfængsling samt fuldbyrdelse af fængselsstraf og forvaring gælder lovens bestemmelser om partsaktindsigt endvidere ikke sager om valg af varetægtsfængsel eller afsoningsinstitution, om overførsel til andet varetægtsfængsel eller anden afsoningsinstitution, om overførsel til anden afdeling i et varetægtsfængsel eller en afsoningsinstitution og om udelukkelse fra fællesskab, jf. forvaltningslovens § 9, stk. 4.

Efter forvaltningslovens § 15, stk. 1, nr. 3, kan retten til aktindsigt begrænses, i det omfang partens interesse i at benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller andre private eller offentlige interesser, herunder forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser, straffuldbyrdelse og lignende samt beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning. Anvendelsen af denne undtagelsesbestemmelse beror på en konkret afvejning i hvert enkelt tilfælde af partens interesse i at få kendskab til sagens dokumenter over for de modstående hensyn, der taler for at begrænse retten til aktindsigt.

Gør de hensyn, der efter forvaltningslovens § 15, stk. 1, taler for at begrænse retten til aktindsigt, sig kun gældende for en del af et dokument, skal parten gøres bekendt med dokumentets øvrige indhold, jf. forvaltningslovens § 15, stk. 2.

Det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 1, at kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Efter forvaltningslovens § 19, stk. 2, gælder bestemmelsen i § 19, stk. 1, bl.a. ikke, hvis parten ikke har ret til aktindsigt med hensyn til de pågældende oplysninger, jf. nr. 4.

Efter forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Begrundelsen skal efter forvaltningslovens § 24, stk. 1, indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt